

šljunak, kamičak; (per lastricare) kamen, ploča, drvena kocka za kaldrmu; (calcarea) mek krečki kamen; (coll.) kamenje; -e preziose, dragi kamen, dragulj; — miliare, miljaš; — di paragone, probni kamen; (fig.) — dello scandalo, sablažnjiva stvar ili ličnost; — focaia, kremen; — sepolcrale, nadgrobna ploča; fucile a —, kremenjača; — pomica, plovuac; (med.) mal della —, kamen (u žuci, u mje huru, bešici); — da taglio, tesanik; (archit.) — di legamento, kamen koji dijeli drveni pretin od tla; — fina, pravi dragi kamen; — infernale, srebrni nitrat; — d' incampo, ostacolo, kamen spoticanja, smetnja; — fondamentale, osnovno načelo, ono što je najvažnije; — per aguzzare, brus; è un freddo che spacca le -e, puca drvo i kamen (toliko je studeno); disgraziato come le -e, vrlo nesretan; (fig.) mettiámoci una — sopra, prođimo spužvom preko; (prov.) — móssa non fa musco, tko uvijek mijenja boravište, zanat, zvanje, nikada ne će imati sreće; kod pomaknutog kamena ne niče mahovina; — di confine, međnik, međaš; (mont.) — di demarcazione, međaš; di — (ag.) kamen, od kamena; età della —, kameno doba. || *Sinòn.*: sasso, ciottolo, masso, lapide.

pietraia, f. kamenik, kamenište, gomila kamenja.

pietrame, m. kamenje; (minuto) sitno kamenje, šljunak.

pietrata, f. udarac kamenom.

pietrificare (pietrifico, -chi), v. a. okameniti, skameniti, pretvoriti u kamen; (fig.) okameniti, ukočiti.

pietrificazione, f. okamenjavanje, skamenjavanje.

pietrina, f. dim. kamenčić.

pietrino, ag. kamen, od kamena.

pietrisco (-chi), m. odlomci kamena, opeka (za popunjavanje praznina u zidovima, između zidova).

pietrosità, f. kameno doba.

pietroso, ag. kamenit.

pietrucola e **pietruzza**, f. dim. (spreg.) kamenčić, kamičak, piljak, školj.

pievano, m. nadžupnik; (gr.-or.) prota, protojerej.

pif paf, onom. šljis šljis.

pifferare, v. n. svirati u frulu.

pifferaro e **piferaro**, m. frular, svirač u frulu.

piffero e **pifero**, m. frula; svirala; gajde; far come i -i di montagna, poći da postaneš biskupom, a povratiti se kao zvonar.

pighero, ag. (pop.) V. pigro.

piglia pigia, m. inv. tiska i gnjeta.

pigiama, m. inv. pidžama (franc. pyjama).

pigiamento, m. gnječenje, tištenje, muljanje.

pigiare (pigio, -gi), v. a. muljati, gnječiti, tištiti, gaziti (rukama i nogama i tijelom); (l' uva) masiti, gnječiti; (col torchio) presati. || v. n. stiskati se; (fig.) spletkariti.

pigiatoia, f. V. pigione.

pigiatura, f. (dell' uva) mumljanje, mašćenje, gnječenje; tempo della —, vrijeme berbe.

pigio (-ii), m. gnjeta, gomila, množina, mnoštvo; gomila ljudi, navala, stiska, tišma.

pigionale, m. (nella locaz. conduz.) uporabnik, zakupnik, primac najma; (nella locaz. conduz. d' opere) naručilac, davalac radnje; (chi sta a pigione) stanaar; (chi tiene a pigione) najmodavac. || *Sinòn.*: casigliano, affittuario, affittaiolo, inquilino, vicino, vicinante, locatario.

pigionante, m. (p. u.) (nei contratti di loc. conduz. d' opera) najmenik, radnik; (nei contratti di fitto) davalac u zakup; (nei contratti di pigione) davalac u najam.

pigione, f. (di casa, appartamento) najam; (di podere) zakup; contratto di —, najamni ugovor, ugovor o najmu; dare a —, iznajmiti, dati u najam; durata della —, trajanje najma; dare a —, iznajmiti, u najam dati; prendere a —, unajmiti, uzeti u najam.

piglia, m. indecl. uzimalo, koji rado uzima; è un piglia —, krade se, tko će bolje; (prov.) è meglio un tièni tièni che cento piglia —, više vrijedi jedan »držić« nego dva »ti ćeš imati«; više vri-